

[Udenrigsministeren]

heden – og det gjorde vi – til at sige til den hollandske udenrigsminister: lad os i FN og andre steder indlede et mere effektivt samarbejde nu, når det drejer sig om initiativer i forhold til Sydafrika.

Jeg var glad for at høre hr. Steen Folke nævne USA og Colombia. Australien har været nævnt, og Canada har været nævnt af andre. Det viser altså, at man inden for elseskaberne virkelig gør sig bestræbelser på at finde kul på andre markeder end det sydafrikanske.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Jeg tror altså ikke, at udenrigsministeren har ret i det, han siger. Nu kan jeg ikke i en fart finde de relevante steder, men det kan vi jo undersøge bagefter. Det er ikke så frygtelig afgørende, om end heller ikke helt uden interesse. Jeg mener, at det hollandske parlament faktisk med et flertal har vedtaget, at Holland alene skulle iværksætte en olieembargo, men at regeringen nægtede at udføre denne vedtagelse. Det skabte en regeringskrise i Holland reelt, og i kølvandet på denne regeringskrise – efter et, så vidt jeg forstår, ret dramatisk forløb – blev det ændret til, at man endes om i stedet for at rette en henvendelse til de nordiske lande og til de andre lande, altså til Belgien og Luxembourg, om et fælles initiativ. Men det første var, at der er vedtaget med et flertal i det hollandske parlament en isoleret olieembargo. Det var først efter pression fra blandt andet statsministeren, som nægtede at føre det ud i livet, at flertallet gav sig, også for ikke at vælte regeringen. Det er nemlig blandt andet en strid mellem forskellige fløje i det kristelige demokratiske parti, som har regeringsmagten, der ligger bag dette.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Jeg vil bare afslutningsvis takke fru Hanne Engberg for hendes seneste indlæg. Jeg kunne ønske mig, at hr. Steen Folke ville møde med den samme holdning vedrørende dette problem. Sagen er jo, at de kræfter, der virkelig interesserer sig for denne sag, burde arbejde sammen, og med den indstilling, fru Hanne Engberg har vist, vil jeg tro, at når vi

nu følger den videre udvikling i udvalgsarbejdet, kunne vi nå frem til en fælles holdning.

(Kort bemærkning).

Hanne Engberg (SF):

Jeg vil selvfølgelig takke hr. Kelm-Hansen for de sidste ord her om, at han tager min opfordring op om at arbejde sammen omkring disse problemer. Den opfordring tager jeg meget gerne op. Jeg ønsker ikke at lægge nogen afstand imellem mig og hr. Steen Folke i disse sager. Jeg er fuld af beundring for hr. Steen Folkes mange gode argumenter og vældige kundskab i denne sag. At hans tone er skarpere, er nok mere udtryk for en temperamentsforskel end en egentlig holdningsforskel.

Til sidst vil jeg lige bekræfte det, hr. Steen Folke sagde om, at det hollandske parlament har vedtaget en olieembargo. Det kan jeg på grundlag af et papir, hvor det hollandske parlamentsmedlem hr. Jan Nico Shulten i en tale til en Namibiakonference i Paris i september fortæller, hvad der skete i det hollandske parlament. Han fortæller her, at efter at den første opfordring til de andre EF-lande var faldet, vedtog – ordret og i min oversættelse, for talen er på engelsk – parlamentet et andet forslag, igen med stort flertal, i hvilket den hollandske regering, som det eneste vestlige land, anmodes om at gå i gang med en olieembargo; til trods for vældig støtte i parlamentet nægtede regeringen at gå videre med denne sag, og så var det, at opfordringen til de skandinaviske lande kom i stedet for.

Det er altså rigtigt, at der har været stort flertal for forslaget i det hollandske parlament. Jeg håber, vi også kan få det i Danmark, når vi går i gang med disse sager.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Til hr. Kelm-Hansen vil jeg gerne sige, at der er intet, jeg hellere vil end at samarbejde med hr. Kelm-Hansen og med udenrigsministeren for den sags skyld om denne sag. Jeg synes, det vil være fremragende, hvis socialdemokratiet vil gå ind i et reelt samarbejde om at gøre noget i praksis på dette område – noget, der i praksis kan genere apartheidregi-